

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 15. Methodus scholastica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

sitiones: sed nostræ materiæ applicari posse nego. Illi, qui doctrinæ ac methodo veterum addere velit, perfecta ejus cognitio opus est, quæ vero deerat nostris Doctoribus, ut paulo ante dixi: sic pumilio in terra positus modicum habebat prospectum. Præterea scientiæ & artes, quæ indies perfectiores evadunt, humanæ sunt inventiones: sed vera Religio est opus Dei, à quo integram suam perfectionem mox accepit. Apostoli & discipuli eorum doctrinam salutis omnem, eamque tradendi modum optimum callebant.

Sed nonne verum est, scholasticos invenisse commodiorem, accuratior-^{XV.} Methodus
scholastica.
tioremque Theologiæ docendæ methodum? nonne solidior est certiorque illorum stylus, quam plerorumque veterum? Hoc dici equidem sæpe audivi, sed affirmare nequeo: nec unquam mihi persuadebitur, usque ad sæculum XII in scholis christianis nullam fuisse methodum. Credo, me^{n. 14. 15.}
id demonstrasse secunda Dissertatione
ne

ne mea, ad quam redire tibi placeat, velim. Verum est, plerosque veterum integrum Theologiæ corpus conficiendum haud suscepisse, ut fecerunt Hugo de Sancto Victore, Hildebertus Turonensis, Robertus Pullus, & tot alii eorum exemplo. At tamen in quibusdam suorum operum totam Religionis ideam nobis dederunt; ut S. Augustinus, qui suo Enchiridio omnia, quæ credenda sunt, eaque docendi modum libro doctrinæ christianæ complectitur. Etiam doctrinæ compendium videmus in expositionibus symboli, & in catechesibus, ethicæ vero epitomen in aliis quibusdam tractatibus, ut in Pædagoogo S. Clementis Alexandrini.

Quid ergo antiquis deest? forte quod non quivis eorum cursum Theologicum integrum dederit, easdem semper materias definire ac dividere, easdem rursus quæstiones tractare incipiens? Fateor, hodiernos id egisse, sed melius docuisse Religionem non video. Hujus methodi effectus,

fectus, qui maxime sub sensum cadit, est, quod orbem innumeris repleverit libris tum impressis, tum etiam manu scriptis, qui grandibus in bibliothecis perpetuo quiescunt, cum nec utilitatem habeant, nec decorem, quo lectores alliciant: quis enim hodie Alexandrum Alensem, vel Albertum Magnum legit? Difficile captu est, quomodo authores, quorum multi senium non attigere, tam multa scribendi spatium invenerint: timendumque, ne tanto brevius ad meditando adhibuerint.

Si volebant, ut est verisimile, geometricam tenere methodum, debebant ordiri a principiis æque certis, ac sunt eorum definitiones & axiomata, scilicet in materia theologica ab ipsis Scripturæ locis, vel a propositionibus lumine naturæ notis. Observavimus autem, Doctores nostros Scripturam sæpe in sensibus figuratis & impropriis exponere, ac pro principiis sumere axiomata malæ philosophiæ, vel cujusdam scriptoris profani testimonia. Confectaria talibus

Histor. Eccles. Tom. XX. **E** e prin-

e principiis deducta cum non concludant, salva fide ac recta ratione negari possunt, ac ejus modi argumenta solam ratiocinationis speciem habent. His contentos tamen homines nimium multos etiamnum cernimus, qui nihil discunt nisi memoriter, & ratiocinari se credunt, dum repetunt argumenta memoriæ mandata, quæ boni judicii trutina non examinarunt. Rationes proin meliores sed sibi novas rejiciunt, nec aliter, ac consueverunt, judicant.

XVI.
Stylus do-
centium.

Geometrarum non methodum modo, sed etiam stylum nullo præditum succo, nulla varietate gratum imitati sunt Doctores nostri: nec considerabant, in studio geometrico persuasionem ingenii per figuras foveri, philosophicis autem in materiis ac præsertim in ethica non fulciri nisi per exempla, vivasque affectuum, virtutum ac vitiorum picturas. Sed nec docentis mores exhibet aridus ille stylus, quo etiam homo scelestus uti potest de ethica differens. Cæterum non sum ferendo, eam scriben-